

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 1. októbra 2014*

„Odvolanie — Dumping — Vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 464/2011 — Dovoz zeolitu A prachového s pôvodom v Bosne a Hercegovine — Nariadenie (ES) č. 1225/2009 — Článok 2 — Určenie normálnej hodnoty — Pojem „bežný obchodný styk““

Vo veci C-393/13 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 11. júla 2013,

Rada Európskej únie, v zastúpení: J.-P. Hix, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci pôvodne G. M. Berrisch, neskôr D. Geradin, avocats,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

Alumina d.o.o., so sídlom vo Zvorniku (Bosna a Hercegovina), v zastúpení: J.-F. Bellis a B. Servais, avocats,

žalobkyňa v prvostupňovom konaní,

Európska komisia,

vedľajší účastník konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predsedníčka druhej komory R. Silva de Lapuerta, sudcovia J. L. da Cruz Vilaça, G. Arestis (spravodajca), J.-C. Bonichot a A. Arabadžiev,

generálny advokát: P. Mengozzi,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 17. júla 2014,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: francúzština.

Rozsudok

- 1 Vo svojom odvolaní Rada Európskej únie navrhuje, aby Súdny dvor zrušil rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie Alumina/Rada (T-304/11, EU:T:2013:224, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým Všeobecný súd zrušil vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 464/2011 z 11. mája 2011, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo uložené na dovoz zeolitu A prachového s pôvodom v Bosne a Hercegovine (Ú. v. EÚ L 125, s. 1, ďalej len „sporné nariadenie“) v rozsahu, v akom sa týka spoločnosti Alumina d.o.o. (ďalej len „Alumina“).

Právny rámec

- 2 Nariadenie Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, s. 51, a korigendum, Ú. v. ES L 007, 2010, s. 22, ďalej len „základné nariadenie“), v článku 2 ods. 1 až 4 a 6 stanovuje:

„1. Normálna hodnota je spravidla založená na cenách zaplatených alebo obvykle platených v bežnom obchode [obchodnom styku – *neoficiálny preklad*] nezávislými zákazníkmi v krajine vývozu.

Tam, kde vývozca v krajine vývozu podobný výrobok nevyrába alebo nepredáva, môže však byť normálna hodnota stanovená na základe cien iných predávajúcich alebo výrobcov.

Ceny medzi stranami, o ktorých vyjde najavo, že sú v spojení alebo uzavreli medzi sebou kompenzačnú dohodu medzi stranami [kompenzačnú dohodu – *neoficiálny preklad*], sa nepovažujú za ceny v bežnom obchode [obchodnom styku – *neoficiálny preklad*] a nie je možné ich použiť na určenie normálnej hodnoty, pokiaľ nie je stanovené, že príslušný vzťah nemá na ne vplyv.

...

2. Predaj podobného výrobku, ktorý je určený na domácu spotrebu sa spravidla použije na určenie normálnej hodnoty, ak takýto objem predaja predstavuje 5 % alebo viac z objemu predaja posudzovaného výrobku do Spoločenstva [v Spoločenstve – *neoficiálny preklad*]. Nižší objem predaja však možno použiť, ak sa napríklad účtované ceny považujú pre príslušný trh za reprezentatívne.

3. Ak neexistuje predaj podobného výrobku v bežnom obchode [obchodnom styku – *neoficiálny preklad*] alebo takýto predaj je nedostatočný, alebo ak z dôvodu mimoriadnej situácie na trhu takýto predaj neumožňuje náležité porovnanie, normálna hodnota podobného výrobku sa vypočíta na základe výrobných nákladov v krajine pôvodu, ktoré sa zvýšia o primeranú čiastku na predajné, všeobecné a administratívne náklady a zisk alebo na základe vývozných cien v bežnom obchode [obchodnom styku – *neoficiálny preklad*] do vhodnej tretej krajiny za predpokladu, že tieto ceny sú reprezentatívne.

...

4. Predaj podobného výrobku na domácom trhu krajiny vývozu alebo vývoz do tretej krajiny pri cenách nižších, ako sú výrobné náklady na jednotku (pevné a variabilné) zvýšené o predajné, všeobecné a administratívne náklady možno považovať za taký, ktorý sa neuskutočňuje v bežnom obchode [obchodnom styku – *neoficiálny preklad*] z dôvodu ceny a nie je braný do úvahy pri určovaní normálnej hodnoty, len ak sa stanoví, že sa takýto predaj realizoval v rámci dlhšieho obdobia v značných množstvách a za ceny, ktoré nezabezpečujú pokrytie všetkých nákladov v rámci primeranej doby.

...

6. Čiastky zodpovedajúce výške predajných, všeobecných a administratívnych nákladov a zisku sú založené na skutočných údajoch, ktoré sa týkajú výroby a predaja podobného výrobku v bežnom obchode [obchodnom styku – *neoficiálny preklad*], výrobcom alebo vývozcom, ktor[í] podliehajú zisťovaniu. Ak takéto čiastky nemožno stanoviť na takomto základe, môžu byť stanovené na základe:

- a) váženého priemeru skutočných čiastok, určených pre iných vývozcov alebo výrobcov, ktorí podliehajú zisťovaniu na výrobu a predaj podobného výrobku na domácom trhu krajiny pôvodu;
- b) skutočných čiastok použiteľných na výrobu a predaj tej istej všeobecnej kategórie výrobkov v bežnom obchode [obchodnom styku – *neoficiálny preklad*] príslušným vývozcom alebo výrobcom na domácom trhu krajiny pôvodu;
- c) ľubovoľnej inej primeranej metódy za predpokladu, že takto stanovená čiastka na zisk nepresiahne zisk bežne dosahovaný inými vývozcami alebo výrobcami z predaja výrobkov tej istej všeobecnej kategórie na domácom trhu krajiny pôvodu.“

Okolnosti predchádzajúce sporu, konanie na Všeobecnom súde a napadnutý rozsudok

3 Okolnosti predchádzajúce sporu, ktoré sú relevantné z hľadiska toto odvolania, sú uvedené v bodoch 1, 3, 5 a 7 až 10 napadnutého rozsudku:

„1 Európska komisia v dôsledku sťažnosti podanej 4. januára 2010 uverejnila 17. februára 2010 oznámenie o začatí konania týkajúceho sa dovozu zeolitu A prachového s pôvodom v Bosne a Hercegovine (Ú. v. EÚ C 40, s. 5).

...

3 Podľa nariadenia Komisie (EÚ) č. 1036/2010 z 15. novembra 2010, ktorým sa ukladá dočasné antidumpingové clo týkajúce sa dovozu zeolitu A prachového s pôvodom v Bosne a Hercegovine (Ú. v. EÚ L 298, s. 27, ďalej len ‚dočasné nariadenie‘), Komisia uložila dočasné antidumpingové clo vo výške 28,1 % na dovoz zeolitu A prachového, nazývaného aj zeolit NaA prachový alebo zeolit 4A prachový, s pôvodom v Bosne a Hercegovine. Podľa odôvodnenia 11 dočasného nariadenia sa obdobie prešetrovania vzťahuje na obdobie od 1. januára 2009 do 31. decembra 2009.

...

5 V rámci výpočtu normálnej hodnoty Komisia uplatnila metódu opísanú v článku 2 ods. 3 [základného nariadenia], keďže predaj [spoločnosti Alumina] na domácom trhu nebol reprezentatívny v zmysle článku 2 ods. 2 tohto nariadenia. Na vytvorenie normálnej hodnoty Komisia použila vážený priemerný zisk z predaja podobného výrobku na domácom trhu uskutočneného skupinou, do ktorej patrí [Alumina] (odôvodnenia 21 až 26 dočasného nariadenia).

...

7 [Alumina] listom z 1. decembra 2010 predložila pripomienky, v ktorých sa odvolávala na porušenie článku 2 ods. 3 a 6 základného nariadenia z dôvodu, že sa na vytvorenie normálnej hodnoty použilo ziskové rozpätie pri predaji jedinému zákazníkovi na domácom trhu so zvýšeným rizikom nezaplatenia alebo oneskoreného zaplatenia a v dôsledku toho tento predaj nepredstavoval bežný obchodný styk.

- 8 Listom zo 16. marca 2011 Komisia zaslala [spoločnosti Alumina] podľa článku 20 základného nariadenia dokument o konečných informáciách, ako aj odpoveď, ktorou odmieta tvrdenia týkajúce sa predaja na domácom trhu uvedené v predchádzajúcom bode. Listom z 18. marca 2011 [Alumina] predovšetkým zopakovala svoje stanovisko uvedené v predchádzajúcom bode.
- 9 Konečné clo vo výške 28,1 % uplatniteľné na čistú franko cenu na hranici Európskej únie pred preclením sa uložilo na výrobky uvedené v bode 3 podľa [sporného nariadenia].
- 10 Pokiaľ ide o vytvorenie normálnej hodnoty, Rada... v odôvodneniach 19 a 20 [sporného] nariadenia uvádza, že zohľadnený predaj sa na domácom trhu uskutočnil v bežnom obchodnom styku a že inštitúcie sa o údaje, ktoré z toho vyplývajú, môžu oprieť napriek tomu, že nemajú reprezentatívnu povahu v zmysle článku 2 ods. 2 základného nariadenia. Keďže predmetný predaj bol ziskový, vytvorená normálna hodnota sa rovnala hodnote, ktorá by vyplývala z uplatnenia článku 2 ods. 1 prvého pododseku základného nariadenia.“
- 4 Na podporu svojej žaloby podanej na Všeobecný súd Alumina uviedla dva žalobné dôvody založené na porušení jednak článku 2 ods. 3 a 6 základného nariadenia a jednak prvej vety odseku 6 toho istého článku. V druhej časti svojho druhého žalobného dôvodu Alumina v podstate tvrdila, že sa Rada dopustila nesprávneho právneho posúdenia tým, že jej predaj dotknutého výrobku svojmu jedinému domácemu zákazníkovi považovala za predaj uskutočnený v bežnom obchodnom styku, pričom jeho cena bola navýšená o 25 % z dôvodu prirážky za oneskorenú platbu alebo za nezaplatenie. V tomto ohľade Všeobecný súd vyhovel tejto druhej časti druhého žalobného dôvodu, pričom zastával názor, že predajné ceny jedinému domácemu zákazníkovi spoločnosti Alumina neodrážali bežný obchodný styk v zmysle článku 2 základného nariadenia a v dôsledku toho zrušil sporné nariadenie v rozsahu, v akom sa týkalo spoločnosti Alumina.

Návrhy účastníkov konania

- 5 Svojím odvolaním Rada navrhuje, aby Súdny dvor:
- zrušil napadnutý rozsudok,
 - zamietol žalobu podanú spoločnosťou Alumina na Všeobecný súd a
 - uložil spoločnosti Alumina povinnosť nahradiť trovy konania na oboch stupňoch.
- 6 Alumina navrhuje, aby Súdny dvor:
- v prvom rade zamietol odvolanie Rady,
 - subsidiárne rozhodol o žalobe a zrušil sporné nariadenie a
 - zaviazal Radu na náhradu trov konania.

O odvolaní

- 7 Na podporu svojho odvolania Rada uvádza jediný odvolací dôvod smerujúci proti záverom, ku ktorým dospel Všeobecný súd v bodoch 36 až 41 napadnutého rozsudku, ktoré sa týkajú pojmu predaj uskutočňovaný „[v bežnom obchodnom styku]“ v zmysle článku 2 ods. 1 prvého pododseku základného nariadenia.

Argumentácia účastníkov konania

- 8 Po prvé Rada zastáva názor, že posúdenie Všeobecného súdu v bodoch 36 až 41 napadnutého rozsudku, ktoré sa týka druhej časti druhého žalobného dôvodu uvedeného spoločnosťou Alumina v jej žalobe, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, lebo Všeobecný súd nesprávne vyložil pojem predaj uskutočnený „[v bežnom obchodnom styku]“ v zmysle článku 2 ods. 1 a 6 základného nariadenia. Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že zastával názor, že predaj, ktorý sa neuskutočnil v bežnom obchodnom styku v dôsledku skutočnosti, že cena obsahovala prirážku určenú na pokrytie rizika nezaplatenia zo strany kupujúceho, ktorá nesúvisí s hodnotou výrobku, sa nesmie zohľadniť pri výpočte normálnej hodnoty. Takýto výklad pojmu „predaj uskutočnený v bežnom obchodnom styku“ nemá oporu ani v základnom nariadení, ani v Dohode o uplatňovaní článku VI Všeobecnej dohody o clách a obchode z roku 1994 (GATT), ktorá je obsiahnutá v prílohe 1A Dohody o založení Svetovej obchodnej organizácie (WTO), podpísanej v Marrákeši 15. apríla 1994 a schválenej rozhodnutím Rady 94/800/ES z 22. decembra 1994, týkajúcim sa uzavretia dohôd v mene Európskeho spoločenstva, pokiaľ ide o záležitosti v rámci jeho kompetencie, ku ktorým sa dospelo na Uruguajskom kole multilaterálnych rokovaní (1986 – 1994) (Ú. v. ES L 336, s. 1; Mim. vyd. 11/021, s. 80). Rada navyše zastáva názor, že bod 17 rozsudku Minolta Camera/Rada (C-178/87, EU:C:1992:112) citovaný Všeobecným súdom v bode 27 napadnutého rozsudku, na ktorý odkazuje bod 38, nepodporuje výklad vykonaný Všeobecným súdom.
- 9 Kritérium „cena odrážajúca hodnotu výrobku“ zvolené Všeobecným súdom je podľa Rady na stanovenie toho, či sa predaj uskutočnil v bežnom obchodnom styku, neprimerané. Po prvé takýto výklad totiž ukladá inštitúciám povinnosť systematicky odhadnúť dôvody platby a uplatnenia oznamovaných cien a určiť skutočnú hodnotu výrobku. Po druhé takýto výklad so sebou prináša významné riziko zneužitia, keďže podporuje, aby sa do kúpnych zmlúv zahrnulo ustanovenie upravujúce, že ceny obsahujú takúto rizikovú prirážku, s cieľom zabrániť tak použitiu týchto cien pri určovaní normálnej hodnoty.
- 10 Pokiaľ ide osobitne o bod 38 napadnutého rozsudku, Rada usudzuje, že odkaz na článok 2 ods. 10 písm. k) základného nariadenia, týkajúci sa iných faktorov, ktoré majú vplyv na ceny, je irelevantný. Úpravy stanovené v tomto ustanovení sú v každom prípade určené na odstránenie určitých rozdielov medzi normálnou hodnotou a vývoznou cenou a nie len na úpravu normálnej hodnoty založenej na cene, za ktorú sa výrobok predáva v bežnom obchodnom styku na domácom trhu.
- 11 V tejto súvislosti Rada zastáva názor, že predaj sa uskutočnil v bežnom obchodnom styku, aj keď predajca zvýšil svoju predajnú cenu na účely pokrytia rizika oneskorenej platby alebo nezaplatenia. Hoci táto situácia mohla mať dopad na porovnateľnosť medzi normálnou hodnotou a vývoznou cenou, je pri porovnaní normálnej ceny a vývozných cien potrebné vykonať úpravy stanovené v článku 2 ods. 10 základného nariadenia. V tejto súvislosti Rada pripomína, že uvedený odsek 10 písm. g) výslovne stanovuje úpravy, ktoré zohľadňujú rozdiely v nákladoch na úver poskytnutý na daný predaj.
- 12 Po druhé sa Rada domnieva, že výklad pojmu „predaj uskutočnený v bežnom obchodnom styku“, vykonaný Všeobecným súdom, ktorý z tohto pojmu vylučuje predaj, ktorého cena zahrnuje prirážku určenú na pokrytie rizika, že kupujúci nebude môcť alebo nebude chcieť zaplatiť, je v rozpore so zásadou právnej istoty, keďže inštitúcie sú povinné systematicky odhadovať dôvody platby a uplatňovania oznámených cien a určovať „skutočnú“ hodnotu výrobku, ako sa uvádza v bode 9 tohto rozsudku.
- 13 Napokon Rada tvrdí, že Všeobecný súd nedodrжал svoju povinnosť odôvodnenia, lebo napadnutý rozsudok neobsahuje vysvetlenia umožňujúce dospieť k záveru, že predaj sa neuskutočnil v bežnom obchodnom styku, ak cena zahrnuje rizikovú prirážku za nezaplatenie.

- 14 Alumina predovšetkým zastáva názor, že dôvod, ktorý uviedla Rada na podporu svojho odvolania, je neprípustný, lebo sa v skutočnosti týka posúdenia skutkového stavu, ktoré vykonal Všeobecný súd v bodoch 31 až 35 napadnutého rozsudku. Subsidiárne spochybňuje dôvodnosť tohto odvolacieho dôvodu a navrhuje, aby sa zamietol.

Posúdenie Súdnym dvorom

O prípustnosti odvolania

- 15 Alumina tvrdí, že odvolanie je neprípustné z dôvodu, že Rada na prijatie svojho záveru, že predaj dotknutých výrobkov sa neuskutočnil v bežnom obchodnom styku, spochybňuje zistenie skutkového stavu vykonané Všeobecným súdom v bodoch 31 až 35 napadnutého rozsudku bez toho, aby uviedla, akého nesprávneho právneho posúdenia sa údajne dopustil Všeobecný súd.
- 16 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že z článku 256 ZFEÚ a z článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie vyplýva, že len Všeobecný súd má právomoc jednak zistiť skutkový stav a jednak tento skutkový stav posúdiť. Len v prípade, že vecná nesprávnosť skutkových zistení zo strany Všeobecného súdu vyplýva z písomností v spise, ktoré mu boli predložené, alebo v prípade skreslenia dôkazov predložených na podporu skutkového stavu, predstavuje toto zistenie a posúdenie uvedených dôkazov právne otázky podliehajúce preskúmaniu Súdneho dvora v rámci odvolania. Naproti tomu Súdny dvor má podľa článku 256 ZFEÚ právomoc preskúmať právnu kvalifikáciu tohto skutkového stavu a právnych následkov, ktoré z neho vyvodil Všeobecný súd (pozri rozsudky Rada/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, bod 55, a Trubowest Handel a Makarov/Rada a Komisia, C-419/08 P, EU:C:2010:147, body 30 a 31).
- 17 V prejednávanej veci Rada Všeobecnému súdu vytýka, že nesprávne vyložil pojem predaj uskutočnený „[v bežnom obchodnom styku]“ v zmysle článku 2 ods. 1 a 6 základného nariadenia. Na základe tohto výkladu nesprávne kvalifikoval skutkové okolnosti, ktoré slúžili ako základ pre sporné nariadenie, keď dospel k záveru, že pochybenie súvisiace so zohľadnením rizikovej prirážky má vplyv na platnosť výpočtu normálnej hodnoty stanovenej na účely posúdenia existencie alebo neexistencie dumpingu.
- 18 Odvolanie sa preto netýka samotného zistenia skutkového stavu, ani posúdenia dôkazov zo strany Všeobecného súdu týkajúcich sa rizikovej prirážky, ale výkladu ustanovenia práva Únie a jeho uplatnenia na skutkové okolnosti, ktoré zistila Rada.
- 19 Za týchto podmienok sa odvolanie musí vyhlásiť za prípustné.

O veci samej

- 20 Treba pripomenúť, že určenie normálnej hodnoty výrobku predstavuje jednu zo základných etáp, ktoré umožňujú zistiť existenciu prípadného dumpingu. Článok 2 ods. 1 prvý pododsek základného nariadenia v tomto ohľade stanovuje, že „normálna hodnota je spravidla založená na cenách zaplatených alebo obvykle platených v bežnom obchode [obchodnom styku – *neoficiálny preklad*] nezávislými zákazníkmi v krajine vývozu“. V tomto ohľade treba rovnako konštatovať, že zo znenia, ako aj zo štruktúry tohto článku vyplýva, že pri stanovení normálnej hodnoty je v zásade potrebné prednostne zohľadniť cenu, ktorá bola skutočne zaplatená alebo sa má skutočne zaplatiť v bežnom obchodnom styku, na účely stanovenia normálnej hodnoty. Podľa odseku 3 prvého pododseku toho istého článku sa od tejto zásady možno odchyliť len vtedy, ak neexistuje predaj podobného výrobku v bežnom obchodnom styku alebo takýto predaj je nedostatočný, alebo ak takýto predaj neumožňuje náležité porovnanie (pozri rozsudok Goldstar/Rada, C-105/90, EU:C:1992:69, bod 12).

- 21 Tieto odchýlky od metódy stanovenia normálnej hodnoty v závislosti od skutočných cien majú taxatívnu povahu a vzťahujú sa na predajné vlastnosti a nie na cenu výrobku (rozsudok Ajinomoto a NutraSweet/Rada a Komisia, C-76/98 P a C-77/98 P, EU:C:2001:234, bod 40).
- 22 Ako však uviedol generálny advokát v bode 38 svojich návrhov, Všeobecná dohoda o clách a obchode z roku 1994 ani základné nariadenie neobsahujú definíciu pojmu bežný obchodný styk. Základné nariadenie však vo svojom článku 2 výslovne stanovuje dva typy predaja, ktoré za určitých podmienok nemôžu predstavovať bežný obchodný styk.
- 23 V prvom rade článok 2 ods. 1 tretí pododsek základného nariadenia spresňuje, že ceny medzi stranami, o ktorých vyjde najavo, že sú v spojení alebo uzavreli medzi sebou kompenzačnú dohodu, sa nepovažujú za ceny v bežnom obchodnom styku a nie je možné ich použiť na určenie normálnej hodnoty, pokiaľ nie je stanovené, že príslušný vzťah nemá na ne vplyv (rozsudok Petrotub a Republica/Rada, C-76/00 P, EU:C:2003:4, bod 85).
- 24 V druhom rade podľa článku 2 ods. 4 prvom pododseku základného nariadenia možno predaj podobného výrobku na domácom trhu krajiny vývozu alebo predaj na vývoz do tretej krajiny pri cenách nižších, ako sú výrobné náklady na jednotku, považovať za taký, ktorý sa neuskutočňuje v bežnom obchodnom styku len vtedy, ak sa zistí, že sa takýto predaj uskutočňuje v rámci dlhšieho obdobia v značných množstvách a za ceny, ktoré nezabezpečujú pokrytie všetkých nákladov v rámci primeranej doby.
- 25 Článok 2 základného nariadenia však neposkytuje úplný zoznam metód umožňujúcich určiť, či išlo o ceny uplatňované v bežnom obchodnom styku. Súdny dvor už v tomto ohľade spresnil, že pojem bežný obchodný styk sa týka povahy samotného predaja. Cieľom tohto pojmu je na účely určenia normálnej hodnoty vylúčiť situácie, v ktorých sa predaj na domácom trhu neuskutočňuje za bežných obchodných podmienok, a to najmä ak sa výrobok predáva za nižšiu cenu, než sú výrobné náklady, alebo ak sa predaj uskutočňuje medzi partnermi, ktorí sú združení alebo uzatvorili kompenzačnú dohodu (pozri rozsudky Goldstar/Rada, EU:C:1992:69, bod 13, ako aj Ajinomoto a NutraSweet/Rada a Komisia, EU:C:2001:234, bod 38).
- 26 Všeobecný súd zastával v bode 36 napadnutého rozsudku názor, že prirážka za nezaplatenie predstavuje protiplnenie za riziko, ktoré podstupuje dodávateľ, keď určitému zákazníkovi predáva výrobky. Táto prirážka preto nie je súčasťou hodnoty predaného výrobku, ani sa nespája s jeho vlastnosťami, ale závisí od identity zákazníka a posúdenia jeho finančných možností dodávateľom.
- 27 Všeobecný súd okrem iného v bode 38 napadnutého rozsudku konštatoval, že zahrnutie takejto rizikovej prirážky do výpočtu ziskového rozpätia stanoveného na určenie normálnej hodnoty zohľadňuje faktor, ktorý nevyjadruje časť hodnoty predávaného výrobku a tým umelo zvyšuje výsledok výpočtu normálnej hodnoty, takže tento výsledok už verne neodráža predajnú cenu výrobku, ktorú by predmetný výrobok mal, ak by sa predával v krajine pôvodu v bežnom obchodnom styku.
- 28 Ako uviedol generálny advokát v bode 43 svojich návrhov, cieľom pojmu bežný obchodný styk je zabezpečiť, aby normálna hodnota výrobku čo najviac zodpovedala bežnej cene podobného výrobku na domácom trhu vývozců. Ak sa teda predaj uzatvorí za podmienok, ktoré nezodpovedajú obchodnej praxi týkajúcej sa predaja podobného výrobku na uvedenom trhu v okamihu, ktorý je relevantný pre určenie dumpingu, nepredstavuje vhodný základ na stanovenie normálnej hodnoty podobného výrobku na uvedenom trhu.
- 29 V prejednávanej veci Všeobecný súd správne zastával názor, že zahrnutie takej prirážky, akou je prirážka týkajúca sa rizika nezaplatenia, na účely stanovenia normálnej hodnoty v zmysle článku 2 ods. 3 základného nariadenia, znamená, že sa do tohto stanovenia začlení faktor, ktorý nie je určený na stanovenie ceny, za ktorú by sa dotknutý výrobok predával za bežných podmienok na domácom trhu. Takýto prvok, ktorý sa výlučne týka finančnej schopnosti konkrétneho domáceho kupujúceho,

spadá pod charakteristiky predaja, ktoré musia inštitúcie zohľadňovať na vyvodenie záveru, či sa tento predaj uskutočňuje v bežnom obchodnom styku, ktorý v období relevantnom pre určenie, či došlo alebo nedošlo k dumpingu, zodpovedá podmienkam predaja podobného výrobku na domácom trhu.

- 30 V tomto ohľade treba uviesť, že cena výrobku je len jednou z podmienok obchodnej transakcie. Otázka, či sa cena uplatňuje v bežnom obchodnom styku, závisí tiež od ďalších podmienok obchodu, ktoré môžu mať vplyv na uplatňované ceny, ako sú objem obchodu, dodatočné povinnosti strán zúčastnených na tomto obchode alebo lehota dodania. V rámci tohto posúdenia, ktoré sa musí uskutočniť v každom jednotlivom prípade, musia inštitúcie zohľadniť všetky relevantné faktory a všetky osobitné okolnosti týkajúce sa dotknutého predaja.
- 31 V prejednávanej veci Všeobecný súd síce v bode 36 napadnutého rozsudku zastával názor, že zahrnutie rizikovej prirážky súvisiacej s nezaplatením nepredstavuje časť hodnoty predávaného výrobku, ani sa nespája s jeho vlastnosťami, no v bode 38 toho istého rozsudku uviedol, že prirážka je prvkom, ktorý neodráža časť hodnoty predávaného výrobku. Ako však generálny advokát uviedol v bode 58 svojich návrhov, v týchto bodoch nie sú vyjadrené zásadné konštatovania Všeobecného súdu, podľa ktorých bežná povaha predaja nevyhnutne závisí od skutočnosti, že jeho cena odráža hodnotu výrobku.
- 32 Treba teda konštatovať, že záver Všeobecného súdu v bode 38 napadnutého rozsudku, podľa ktorého táto prirážka umelo zvyšuje výsledok výpočtu normálnej hodnoty, je zlučiteľná s existujúcou judikatúrou Súdneho dvora, podľa ktorej zahrnutie tejto rizikovej prirážky mohlo mať vplyv na normálnu hodnotu predaja (pozri rozsudok Ajinomoto a NutraSweet/Rada a Komisia, EU:C:2001:234, body 39 a 41). V tejto súvislosti treba uviesť, že inštitúcie musia v tomto rámci preskúmať, či sa táto podmienka predaja vo všeobecnosti uplatnila na všetkých zákazníkoch na trhu s podobným výrobkom alebo či bola z hľadiska situácie, v ktorej sa nachádzal predmetný zákazník, špecifická.
- 33 Pokiaľ ide o tvrdenia Rady týkajúce sa odkazu, ktorý Všeobecný súd vykonal v bodoch 38 až 40 napadnutého rozsudku na článok 2 ods. 10 písm. k) základného nariadenia, treba konštatovať, že sú neúčinné, pretože rozhodujúce odôvodnenie Všeobecného súdu, ktoré je v tomto ohľade rozvinuté najmä v bodoch 36 a 37 toho istého rozsudku, neobsahuje nesprávne právne posúdenie. Aj keby sa totiž preukázalo, že tento odkaz je nesprávny, nemalo by to nijaký vplyv na platnosť výkladu pojmu „predaj uskutočnený v bežnom obchodnom styku“, ktorý podal Všeobecný súd v napadnutom rozsudku, a nemohlo by to viesť k jeho zrušeniu.
- 34 Pokiaľ ide napokon o časť odvolacieho dôvodu, ktorá vychádza z porušenia povinnosti odôvodnenia Všeobecným súdom a ktorá sa navyše neopiera o špecifické tvrdenia, možno ju len zamietnuť, keďže z odôvodnenia napadnutého rozsudku jasne a jednoznačne vyplývajú úvahy Všeobecného súdu.
- 35 Zo všetkých prechádzajúcich úvah vyplýva, že jedinému odvolaciemu dôvodu, ktorý uviedla Rada na podporu svojho odvolania, nemožno vyhovieť a odvolanie sa preto musí zamietnuť.

O trovách

- 36 Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne aj o trovách konania. Podľa článku 138 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe článku 184 ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Alumina navrhla zaviazať Radu na náhradu trov konania a Rada nemala úspech vo svojom jedinom odvolacom dôvode, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol a vyhlásil:

1. Odvolanie sa zamietajú.

2. Rada Európskej únie je povinná nahradiť trovy konania.

Podpisy